

Spurningurinn um felagsmarknaðin

Spurningurinn um felagsmarknaðin og heima-marknaðin í 1992 er í dag vörðinn ein vinnuliga og politískt so áhugaverður spurningur fyrir öll norðanlond, at það sita fleiri tusund folk og gera metingar um hvörja ávirkan og avleiðingar hesin heima-marknaður kemur at fáa fyrir teirra land og samskiftið við önnur lond.

Folk eru sett í starv við tí eina endamálið at lýsa fyrirminur og vansar af hesum heimamarknaði. Stærri fyrirtökur royna eisini at koma til eina niðurstöðu um hvussu hesin heimamarknaður kemur at raka teirra vörubólkar, og hvussu nær tí eiga at innrætta seg eftir 1992.

Lat tað verða sagt beinanvegin, at eg ikki veit um tað loysir seg betur fyrir Føroyar at vera innanfyri ella utanfyri felagsmarknaðin, tí tað finnist í dag onki itøkilig tilfar sum kann geva eina ábending um hvussu skaðiligur felagsmarknaðurin er fyrir Føroyar, ella um tað kanska hevði verið ein fyrirminur fyrir okkum at verið við.

Men fyrri tað eri eg áhugaður fyrri at fáa nakrar kvalificeraðar metingar frá ymsum síðum um móguligar avleiðingar. Tað tørvar Føroyum í stóran mun.

At onki tilfar finst nú vit eru farnir inn í 1989 er vandamálið í sær sjálvum. Okkara politikarar hava valt at hava tað teir kalla eina greiða stöðu: at Føroyar ikki skulu gerast limur av felagsmarknaðinum næstu 4 árin.

Tað hevði verið sera áhugavert at fingið at vita hvat ið henda stöðutakan byggir á utyvir eina lögtingssamtíkt frá 1972, sum sædd í baksýni var púra røtt við teimum fyrirtreytum, sum tá vóru galdandi. Tá høvdu vit ríkar fiskigrunnar, og kanska ein passaligan og rationella men alt ov litlan fiskiflota. Eisini blivu onnur stórveldi utihyst, og lógu tí við einum stórum flota sum ongastaðni slapp at fiska. Um vit fóru inn í felagsmarknaðin, høvdu teir ivaleyst troytt okkara grunnar í dag um vit vildu tað ella ikki.

Men fyrirtreytirnar eru nógv broyttar síðan tá. Í dag hava vit ein fiskiflota, sum kann fiska nógv meira enn tað sum ráðiligt er at fiska við Føroyar. So her er einki at geva øðrum.

Í dag eru kreftr frammi í Noregi, Svøríki og Ís-

landi, sum meta tað vera ein fyrirminur at fara inn í felagsmarknaðin.

Um tað skuldi hent, hvussu standa vit so í mun til hesi londini, og hvussu kann hetta koma at ávirka okkara útflutning og kappingarfori í mun til teirra kappingarfori og útflutning?

Er tað vandi fyrri at utlendsk arbeidsmegi og kapitalur floymir inn í landi uttan at vit kunnu hava nakra ávirkan á hetta, um vit fara inn í felagsmarknaðin eftir 1992?

Vit kenna til nær enda leysu søgurnar um utlendsk fiskiskip sum koma at fiska inn at klettunum um vit gerast limur, og at vit missa sjálvsræði og sjálvsavgerðarrættin til ævigar tíðir.

Hevur nakar roynt at funnið út av um hetta verður so?

Her eru nógvir ósvaraðir spurningar at fáa greiðu á.

Ein annar áhugaverður spurningur er, um teir, ið mynda vinnufelögin eru samdir við okkara politikarar.

Formaðurin í Idnaðarfelagnum hevur sum tann einasti umboðandi eitt vinnufelag roynt at ibirt eitt leyst tjak um stöðu okkara til felagsmarknaðin, og tað er alla æru vert, men tað er ikki nokk.

Fyrri at fáa eitt innihaldsríkt tjak í lag krevst eitt stórt fyrireikingararbeiðið.

Uppgávan at fyrireika hetta arbeiði og taka tað til viðgerðar liggur hjá okkara vinnufelögum og teimum sum mynda okkara arbeiðarafelag, tí hesi umboðna bólkar av vinnuni og ikki einstakar fyrirtökur og einstök áhugamál.

Hesi eiga at seta seg niður, og hvør í sinum lagi koma við nøkrum vælgundaðum metingum og niðurstöðum sum lýsa fyrirminur og vansar okkara móttvegis felagsmarknaðinum, og hvörja ávirkan heimamarknaðurin í 1992 kemur at fáa fyrri okkum um vit velja at gerast limir, ella um vit velja ikki at gerast limir.

Landsstýri eiga at lýsa hesi viðurskifti við atliti til okkara samfelag sum heild, og við grannalondum okkara, Íslandi og Noregi, i huga.

GHera teir ikki tað, so er vandi fyrri, at føroyingar púra ofyrirreikaðir lima seg inn í felagsmarknaðin um nokur ár, bert tí at

fiskivinnutjóðirnar Ísland ella Noreg gera tað, og tað vildi verið jankasligt.

Tá hetta fyrireikingararbeiðið er gjørt, tá eru føroyingar til reiðar at tjakast innanhýsis um felagsmarknaðin og heimamarknaðin í 1992, tá eru føroyskar fyrirtökur búnar at tillaga seg hesum

marknaði, og tá eru føroyingar búnir til at taka stöðu til viðurskifti okkara móttvegis felagsmarknaðinum og senda politikarar til Bruxelles at samráðast við felagsmarknaðin um tollspurningar og onnur viðurskifti.

f.

Politiskt rossatár

Ein, sum kallar seg Sjóður, og ein, sum røpar seg D. Davidsen, hava næstan í hvørjum 14. anda lesarabrev við tí eina endamálið — at verja illgerðir tjoðveldismanna og loypa á javnaðarflokkinn, tí hesin ikki kemur upp í leypin hjá Ola Breckmann og hansara facistoidu leigusveinum.

Alt Føroa folk veit, burtursæð frá hesum báðum pinkulingunum, sum helst eru onkrir av oddamonnunum í tjoðveldisgreipuni, at javnaðarflokkurin fyrri fleiri árum síðani klárt og greitt hevur sagt frá, at hann undir ongum umstøðum selur síni sjónarmið til uttasta høgna, so sum tjoðveldisflokkurin hevur gjørt.

So kunnu tjoðveldismenn ikki tí, teir eru ongir menni leika í so galti teimum lystir.

Tjoðveldisflokkurin seldi seg sjálfan á upboði fyrri at sleppa upp í hesa vanlukku samgongu og so fyrri at hann sjálfur Finn-bogi Isaksen skuldi sleppa inn á ting — onki petti annað, og so siga teir at javnaðarflokkurin tordi ikki út í Tinganes aftur. Jú vist tordi hann, men bara ikki saman við folkaflokkinum, ella rættari

sagt, við vinnulivsflokkinum, sjálvt um vit gjørdur tað í 1975 til 1980, sum so ofta er brigdað okkum, men tað verður ikki gjørt um aftur, so leingi sum Óli Breckmann og hansara reyðgardistar hava ræðið í vinnulivsflokkinum.

At so tjoðveldisflokkurin heldur seg verða komn an í got selskap má standa fyrri hansara rökning, men helst er tað tí, at teirra egnu eru komnir úr hesum sama vinnulivsflokki.

Ti undrar tað heldur ongan, at høgmenningar Finn-bogi Isaksen, Heðin M. Klein, Hergeir Nielsen, Signar Hansen og aðrir av teirra slag nú eiga tjoðveldisflokkinn við hudi og har.

Ti undrar tað ikki, at veljararnir hjá eitt nú Karin Kjølbro, Heina O. Heinesen og øðrum hampa tjoðveldisvalevnum hava ilt við at fáa svøvn í eyguni hesar dagar. Ei undur í, at henda tjoðveldisfjöld slær mann-garð um javnaðarflokkinn til næsta val — tann flokk sum í veruleikanum altíð hevur verið og er einasta álít verka- og fiskimanna, og so verður eisini í framtíðini.

Við javnaðarkvøðu

tjoðveldis-javnaðarmaður

Landssjúkrahúsið

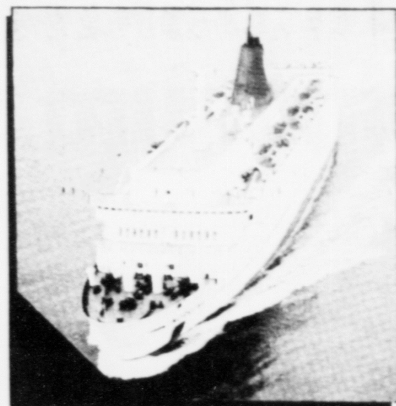
100 Tórshavn

Søkt verður eftir lækna-skrivara til psyk. deild at byrja 1. september 89. Arbeids-tíðin er 3/4 tíð til 31/5-90 og 1/2 tíð frá 1/6-90.

Løn og setanartreytir eru sambært sáttmála millum Sjúkrahúsverkið og Starvsmannafelagið.

Umsókn við avriti av próvtøkuskjali v.m. verður at senda umsónjarmanni-n, Landssjúkrahúsið, 100 Tórshavn

Snarferð til Hetlands við

NORRØNU

Kostnaður er einans kr. 1.374

Íroknað prisin er: Sigling Tórshavn – Lerwick og aftur á 4- koyggjukamari v/ handvaski, gisting eina nátt á Shetland Hotel á dupultkamari við wc og baði.

Ringið og fáid meira at vita

P7F SMYRII LINE
Tlf. 1 5900

Hondbóltssvenjarar

Søkt verður eftir hondbóltssvenjara til 3. og 5. deild kappingarárið 1989/90.

Somuleiðis eftir venjara til gentur og dreingir 14–16 ár.

Møguligar umsóknir, ið skulu verða skrivligar, skulu vera IF, box 94, 530 Fuglafjørður í hendi innan 15. august 1989.

Fuglafjørður 17. júlí 1989

Itróttarfelag Fuglafjarðar

Havnar Prent

prentsmiðjan

ið greiðir allar

prentlutir tygara

frá smáprenti

til dygdargott

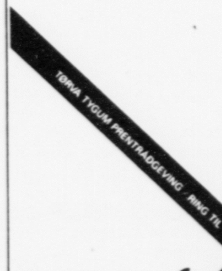
fleirlitað prent

við royndum fakfólki

ið eisini

veggleiðir tygum

við hugskotsarbeiðnum

Havnar Prent

SANNALEGGJA 4 TLF. 1942 POSTBOKS 1344 100 TÓRSHAVN